

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1016/2505

นายเจิ้งฮี้ โปษยะจินดา โจทก์ นางสุรินทร์ ผาติพงษ์ จำเลย นางเป่า นิ่มนวล กับพวก รวม 17 คน ผู้ร้องคัดค้าน
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 87

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในกรณีที่โจทก์ยื่นคำร้องอ้างว่าผู้ร้องเป็นบริวารของจำเลย ขอให้ศาลบังคับขับไล่และผู้ร้องอ้างว่าไม่ใช่บริวาร จึงเป็นหน้าที่ของศาลจะต้องไต่สวนให้ได้ความจริงก่อนที่จะออกหมายบังคับขับไล่เขา ในการที่จะรับฟังพยานหลักฐานของผู้ร้องนั้น แม้ผู้ร้องจะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานแต่เป็นความจำเป็นจะต้องสืบพยานหลักฐานอันสำคัญเกี่ยวกับประเด็นในคดี เพื่อเอาประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว ศาลมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานเช่นนี้

คำพิพากษา

คดีเดิม โจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยกับบริวารคดีถึงที่สุด ต่อมาโจทก์ยื่นคำร้องว่าผู้ร้องกับพวก ๑๗ คน เป็นบริวารของจำเลย ขอให้ศาลบังคับให้รถลอนบ้านเรือนออกไปจากที่ดินของโจทก์ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้อง ๑๗ คนไม่ใช่บริวาร ให้ยกคำร้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ๒ ประการ คือ ๑. ผู้ร้องมีได้ยื่นบัญชีระบุพยาน ศาลจะรับฟังคำเบิกความของพยานผู้ร้องไม่ได้ ๒. ศาลรับฟังข้อเท็จจริงผิดไปจากที่ปรากฏในท้องสำนวน ข้อฎีกาที่ว่า ผู้ร้องมีได้ยื่นบัญชีระบุพยาน ศาลจะรับฟังพยานของผู้ร้องไม่ได้นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๘๗ (๒) บัญญัติว่า "แต่ถ้าศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นจะต้องสืบพยานหลักฐานอันสำคัญซึ่งเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของอนุมาตรานี้ให้ศาลมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานเช่นนั้นได้" กรณีนี้เป็นเรื่องที่โจทก์อ้างว่าผู้ร้องเป็นพยานของจำเลย จึงเป็นหน้าที่ศาลจะต้องไต่สวนให้ได้ความจริงก่อนที่จะออกหมายบังคับขับไล่เอาแก่ผู้ร้อง การกระทำของศาลชั้นต้นที่รับฟังพยานหลักฐานของผู้ร้อง แม้ผู้ร้องจะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยาน จึงเป็นความจำเป็นจะต้องสืบพยานหลักฐานอันสำคัญเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว ศาลมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานเช่นนั้นได้ ฎีกาโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนฎีกาที่ว่า ศาลรับฟังข้อเท็จจริงผิดไปจากที่ปรากฏในท้องสำนวน บรรยายมาว่าในท้องสำนวนปรากฏว่าผู้ร้องบางคนเช่าช่องจากจำเลยโดยตรง โดยมารับซื้อบ้านไว้จากผู้เช่าเดิม บางคนก็อาศัยนางสาวอยู่เพราะเป็นลูกเขย แล้วเมื่อจำเลยมาเช่าจึงได้เช่าและเสียค่าเช่าให้จำเลย และบางคนก็ไม่ได้นำสืบอย่างไรเลย ความข้อนี้ศาลฎีกาเห็นว่าได้ปรากฏมีพยานหลักฐานในท้องสำนวนเพียงพอแล้ว ที่ศาลชั้นต้นฟังว่า บรรดาเหล่าผู้ร้องได้เป็นผู้เช่าช่วงโดยชอบ จึงไม่ใช่บริวารของจำเลย ข้อวินิจฉัยของศาลหาได้ผิดไปจากพยานหลักฐานที่มีปรากฏอย่างใดไม่ ฎีกาโจทก์ข้อนี้ก็ฟังไม่ได้ พิพากษายืน

องค์คณะ

ประมุข สุวรรณศร · ยง เหลืองรังษี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1016/2505>